

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSA Mariusz Tomaszewski

Sędziowie: SSA Krzysztof Lewandowski - sprawozdawca

SSA Marek Kordowiecki

Protokolant: protokolant sądowy J. W.

przy udziale Prokuratora Prok. Okręg. del. do Prok. Apel. Alicji Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2016 r.

sprawy D. N.

skazanego za czyn z art. 280 § 2 k.k. i inne

na skutek zażalenia skazanego

na postanowienie w przedmiocie kosztów postępowania zawarte w wyroku Sądu

Apelacyjnego z dnia 24 listopada 2015 r. , sygn. II AKa 159/15

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny zasądził od skazanego D. N. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie apelacyjne, w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 1 400 zł.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł skazany. Wniósł w nim o zmianę postanowienia orzeczenia poprzez odstąpienie od obciążania go kosztami postępowania odwoławczego. Wskazał przy tym, że nie posiada żadnych dochodów, albowiem od 4 lat przebywa w areszcie śledczym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego nie zasługiwało na uwzględnienie

Zgodnie z treścią art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. w przypadku oddalenia apelacji wniesionej wyłącznie przez oskarżonego koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi skazany, na zasadach ogólnych, tj. zasądza się od niego na rzecz Skarbu Państwa wywołane apelacją koszty sądowe (obejmujące tymczasowe wydatki związane z postępowaniem apelacyjnym oraz opłatę). Ewentualne odstąpienie od zasądzenia kosztów sądowych może nastąpić jedynie, jeżeli istnieją przesłanki do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla skazanego nazbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wówczas, gdy przemawiają za tym względy słuszności.

Z okoliczności faktycznych niniejszej sprawy ani treści wywiedzionego zażalenia nie wynika, jakoby sytuacja majątkowa, bądź rodzinna skazanego przemawiała za odstąpieniem od obciążenia go kosztami procesu. Przed zastosowaniem w sprawie tymczasowego aresztowania, D. N. podejmował prace zarobkowe uzyskując dochód w wysokości około 3.000 zł netto miesięcznie. Skazany nie ma nikogo na swoim utrzymaniu – jest kawalerem, nie posiada dzieci. Ponadto, jak ustalił to już Sąd I instancji, na koncie depozytowym prowadzonym przez administrację aresztu śledczego skazany posiada środki pieniężne, które może przeznaczyć na zapłatę orzeczonego świadczenia (w wywiedzionym zażaleniu ustalenia tego skazany nie zakwestionował). Ponadto wskazać trzeba, że pozbawienie wolności nie przemawia za uznaniem a priori, iż niemożliwe jest poniesienie przez skazanego zasądzonych w wyroku kosztów sądowych. Odbywający karę pozbawienia wolności ma bowiem możliwość podjęcia zatrudnienia, a ponadto zasądzone względem niego należności może uiścić z oszczędności zgromadzonych jeszcze przed jego osadzeniem, zwłaszcza, gdy pracował zarobkowo (podobnie: wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 11 października 2012 r., II AKa 163/12, LEX 1237926). Tym samym fakt, że skazany obecnie nie uzyskuje żadnych dochodów, w świetle obowiązujących przepisów, nie jest wystarczający do zwolnienia go od kosztów sądowych za postępowanie apelacyjne.

Za uwzględnieniem zażalenia, a co za tym idzie, udzieleniem skazanemu zwolnienia od obowiązku zapłaty kosztów sądowych nie przemawiały względy słuszności. Przez względy słuszności rozumieć należy okoliczności dotyczące skazanego, jego sytuację osobistą (np. fakt ciężkiej choroby), jak również okoliczności związane ze sprawą i tokiem postępowania, których to nie można było uwzględnić przy rozstrzygnięciu w przedmiocie tego, kto zostanie obciążony kosztami procesu, m.in. wynikające z błędu organów procesowych (szerzej: S. Steinborn, Komentarz aktualizowany do art. 624 Kodeksu postępowania karnego [w:] Komentarz aktualizowany do art. 425- 673 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego, pod red. L.K. Paprzyckiego, LEX 2015). Żadna z ww. okoliczności nie zaistniała w niniejszej sprawie.

Ponadto dodać trzeba, że postępowanie apelacyjne wywołane zostało apelacją wniesioną przez obrońcę oskarżonego. Decydując się na wystąpienie ze środkiem zaskarżenia względem wyroku Sądu I instancji, skazany powinien był mieć świadomość i, co więcej, liczyć się z tym, że konsekwencją niepodzielenia środka odwoławczego i utrzymania w mocy zaskarżonego orzeczenia skazującego będzie zobowiązanie go do zwrotu całości kosztów wywołanego przezeń postępowania - zwłaszcza, że skazany był reprezentowany przez adwokata, który zgodnie z wymogami rzetelności o ryzyku tym powinien go poinformować.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

M. K. (1) M. K. (2) L.

Pouczenie

Postanowienie jest prawomocne i nie podlega zaskarżeniu.